

Az esélyegyenlőség jegyében

A XXVI. Magyar Sajtófotó Kiállítás kísérő kiállításának szlogenje és témája megegyezik a 2008. évi Budapesti Tavaszi Fesztivál szlogenjével.

A tárlaton **Bege Nóra** szabadfoglalkozású fotóriporter, **Illyés Tibor**, az MTI fotóriportere, **Pintér Márta** fotóriporter, a BEST képszerkesztője, **Sopronyi Gyula**, a Népszabadság fotóriportere és **Szalmás Péter**, a Népszava fotóriportere képei láthatók.

Pintér Márta a budapesti Mozsásjavító Általános Iskola és Diákotthonban, az intézmény fennállásának 100. évfordulóján, készítette a **Hendikep** című, 100 képből álló kollekciónak, és a teljes anyagot 2003-ban, az emberi jogok nemzetközi napján a Lurdy Házban állította ki. A válogatás szűkített változata 2007 tavaszán az Európa Parlament szervezésében, a brüsszeli Magyar Intézetben volt látható. A most bemutatásra kerülő képsorozat azt a sok örömet, küzdelmet, botlást, játékosságot, vidámságot, mosolyt, huncutságot, életszeretetet mutatja meg, amely csak a gyerekekre jellemző.

Bege Nóra évek óta hűséges krónikása az értelmi sérült színészekből álló Baltazár Színháznak. 2006 nyarán egy hetet töltött el a társulat tagjaival Vallauris-ban, a francia Riviéra egyik városában, ahol az új színdarab – Picasso: A világ teremtése – előkészületeihez „gyűjtöttek” érzéseket, hangulatokat. Képriportjáért a 2006. évi Sajtófotó Pályázat művészet (sorozat) kategória I. díját nyerte el. A franciaországi képek mellett a Baltazár Színház ÖRÖKNAPTAR című portré-verseskötetéhez készített felvételei is bemutatásra kerülnek.

Illyés Tibor és **Szalmás Péter** fotóriporterek képei a 2004. évi nyári és téli paralimpiai játékok emlékeztető pillanatait elevenítik fel.

Sopronyi Gyula Megyünk című képe az 1997. évi Sajtófotó Pályázat MÚOSZ Nagydíját nyerte el.

ALKOTÓK:

BEGE NÓRA
szabadfoglalkozású fotóriporter

ILLYÉS TIBOR
fotóriporter (MTI)

PINTÉR MÁRTA
fotóriporter, képszerkesztő (BEST Magazin)

SOPRONYI GYULA
fotóriporter (Népszabadság)

SZALMÁS PÉTER
fotóriporter (Népszava)

Esélyegyenlőség

A modern jogrendszerek alapvető elve a diszkrimináció tilalma, illetve az egyenlő bánásmód követelménye. Tiltott minden olyan magatartás, amely bizonyos tulajdonságaik alapján egyes személyekkel, vagy személyek egyes csoportjaival szemben hátrányos megkülönböztetést eredményez. Tény azonban, hogy például a nem, a nyelv, a származás, a szexuális irányultság, valamilyen fogyatékoság – s a felsorolás még hosszan folytatható lenne – már akár születésétől fogva hátrányosabb helyzetbe hozhat valakit embertársainál.

Gyökeresen eltérő lehetőségekkel, várakozásokkal vághat neki az életnek egy szegény, vidéki, alacsony műveltségű családban felnövő kislány és egy jómódú, nagyvárosi, értelmiségi családból való fiúgyermek. Éppen ezért nem elegendő annak biztosítása, hogy a hátrányos helyzetű személyeket a többiekkel azonos jogok illessék meg; az esélyegyenlőség eléréséhez olyan intézkedésekre van szükség, amelyek a hátrányokat csökkentik, illetve megszüntetik (2003. évi CXXV. törvény az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról).

Ezen intézkedések megtétele elsősorban állami feladat, de bizonyos kötelezettségeket az állam magánfelek számára is előírhat. Az ilyen pozitív diszkrimináció – az Alkotmánybíróság állásfoglalása alapján – nem alkotmányellenes, hiába sérti formálisan az egyenlő elbánás követelményét. A pozitív diszkrimináció korlátja, hogy nem sérthet alapvető jogot, nem biztosíthat feltétlen előnyt, és nem zárhatja ki az egyéni szempontok mérlegelését.

(Vándor András, MTA)